

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 1

Opció d'examen

(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

OPCIÓ C

Qualificació			TR	
Part comuna	1			
	2			
Part optativa	3			
Suma de notes parcials			<del></del>	
Qualificació final			<del></del>	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Feu els exercicis 1 i 2 i escolliu UNA de les tres opcions (A, B o C) de l'exercici 3.

PART COMUNA

Exercici 1

[2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	<i>Correcta</i>	<i>Errònia</i>
— <i>Dramaturg/a</i> : Abans era qui escrivia obres de teatre. Avui s'entén que és, també, qui, a partir d'un text dramàtic, n'estudia les possibilitats escèniques, adapta o modifica el text i intervé d'una manera crítica en els assajos i en el muntatge final. Naturalment, ha de fer aquesta feina en estreta col·laboració amb el director d'escena.	☐	☐
— <i>Crítica teatral</i> : Representació de persones, fets o costums destacant-ne i exagerant-ne les característiques per tal de produir un efecte còmic o burlesc.	☐	☐
— <i>Clímax</i> : Presentació davant del públic, per primera vegada, de l'autor, el director, l'actor o qualsevol altra figura de totes les que intervenen en el muntatge d'una obra.	☐	☐
— <i>Conflicte</i> : Enfrontament entre dos o més personatges o dues opcions que pot triar un mateix personatge. S'entén que la resolució d'aquesta confrontació és el motor de l'acció dramàtica. La seva naturalesa i forma són extremament variables.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts]

Analitzeu l'escena següent d'*Islàndia*, de Lluïsa Cunillé, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

NOI: No te'n recordes de mi?

VIATGER: Com?

NOI: Ens vam conèixer ahir al matí al tren de camí a Manhattan.

VIATGER: Sí.

Pausa. [...]

VIATGER: Què t'ha passat?

NOI: Res. He tingut un accident. He topat jo sol contra una bastida mentre corria. (*Pausa. Somriu. Agafa la caixa blanca de sota la seva cadira, s'aixeca i seu més a prop del VIATGER.*) Té, el teu invent.

El NOI deixa la caixa a la cadira del costat del VIATGER. Pausa.

VIATGER: No l'has obert?

NOI: No. (*Pausa.*) El registraràs demà?

VIATGER: Què?

NOI: Si el registraràs demà a l'oficina de patents.

VIATGER: Sí.

NOI: Espero que trobis la manera de tirar endavant el teu invent.

Pausa. El NOI s'aixeca.

VIATGER: No vols veure'n la maqueta i els plànols? Tinc aquí la clau.

NOI: No, no cal.

Pausa. El NOI somriu. Obscuritat.

a) Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.

[1 punt]

b) Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'obra i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.

[2 punts]

- c) Determineu si la construcció de l'escena és dramàtica o postdramàtica a partir d'un element del text.
[1 punt]

PART OPTATIVA

Exercici 3

[4 punts]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents.

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral que formi part del gènere del suspens.

a) Prèviament, contextualitzeu l'escena dins d'una possible obra sencera i relateu breument l'argument d'aquesta obra.

[1 punt]

b) L'escena que escriviu ha de tenir una extensió d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules i ha de seguir les pautes següents:

- Espai: l'escena s'ha de situar al banc d'un parc. Passa alguna cosa, té lloc un monòleg i, finalment, un personatge que ha intentat canviar la seva vida radicalment s'adona que no és tan fàcil escapar del passat. [1 punt]
- Personatges i característiques: han de ser un home i una dona. L'home té al voltant de quaranta anys, i la dona té uns seixanta anys i és cega. [1 punt]
- Objectes: els personatges no poden portar mòbil, l'home duu una maleta. Se sent una música llunyana i el tic-tac d'un rellotge que va marcant el temps. [1 punt]

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Hamlet*, de William Shakespeare (amb traducció de Joan Sellent), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

(*Entra Hamlet*)

HAMLET:

Ser o no ser, aquest és el dilema:
 ¿és més noble sofrir calladament
 les fletxes i els embats d'una Fortuna indigna,
 o alçar-se en armes contra un mar d'adversitats
 i eliminar-les combatent? Morir, dormir: res més...
 [...] ¿quin desenllaç pot ser més desitjat?
 Morir, dormir... dormir... i potser somiar...
 Sí, aquest és l'obstacle: no saber
 quins somnis acompanyaran el son etern,
 un cop alliberats d'aquesta pell mortal,
 és el que ens frena i fa que concedim
 tan llarga vida a les calamitats.
 ¿Per què aguantem, si no, l'escarni d'aquests temps,
 [...] quan un mateix pot liquidar els seus comptes
 amb una simple daga? ¿Qui arrossegaria
 el pes d'aquest bagatge tan feixuc
 tota una vida de suors i planys,
 si no fos que el temor d'alguna cosa
 més enllà de la mort, aquell país inexplorat del qual
 no torna mai cap viatger, confon la voluntat
 i fa que preferim patir mals coneguts
 a fugir cap a uns altres que desconeixem?

I així la consciència ens fa covards a tots,
[...] i empreses de gran pes i gran volada
per aquesta raó desvien el seu curs, i perden
el nom d'accions...

- a) Esmenteu una característica del teatre del Renaixement anglès que s'observi a l'escena.
[1 punt]
- b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencio-
neu una característica del personatge que hi apareix.
[2 punts]
- c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció
dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent expressa l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

- a) Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a
altres aspectes.
[1 punt]
- b) Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]
- c) Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència
com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

Teatre de nord enllà per a tots els públics

*El Teatre Lliure va inaugurar la temporada 2023-2024 amb un espectacle
del collectiu anarquista belga FC Bergman*

[...] El FC Bergman és un collectiu anarquista belga de creadors escènics, i va presentar al Lliure un espectacle amb un dels títols més horrorosos i difícils de recordar que hem sentit en molt temps: *300 el x 50 el x 30 el*. Aquestes xifres són les mesures que es creu que feia l'arca de Noè, i aquest és un muntatge que la companyia va estrenar el 2011 i que encara volta pel món. Quina companyia catalana pot afirmar que fa dotze anys que gira una producció? [...] Les expectatives eren altes, i van ser satisfetes força satisfactòriament, a jutjar pels aplaudiments finals de la platea.

[...] La proposta és un espectacle de teatre visual sense paraules. [...] L'escenografia és hiperrealista, amb un aire de conte infantil, i mostra un poblet de sis cases envoltades de bosc. Ens trobem en algun punt inconcret del «nord enllà», on diuen que la gent és neta i noble, culta i bla, bla, bla. La realitat sempre és una altra, és clar. El dispositiu escènic és complex, però la dramaturgia s'explica de seguida: si amb visió natural veiem les façanes de les cases, una càmera en directe realitzarà un *travelling* constant al voltant de l'escenografia, per tal que en puguem veure l'interior.

[...] L'escenografia, el vestuari i la caracterització remetent a un nom molt concret del cinema europeu: el cineasta suec Roy Andersson, amb els seus mons de colors apagats i personatges deprimits. Surrealisme nòrdic, humor subtil i analfabetisme emocional.

[...] Si amb aquest dispositiu escènic —una mena de *13, Rue del Percebe* en format horitzontal— ja faríem, la companyia també ens vol explicar una senzilla història d'amor. La noia que aprèn piano estima el jove que fa maquetes, dos perdedors amb encant que es relacionen fent dialogar «El Danubi blau» amb petards de baixa intensitat. Bona metàfora d'Europa.

[...] I al final, la demostració pràctica de com acabar un espectacle ben amunt: [...] el petit poble, comunitat d'ànimes extraviades, es reuneix a la plaça pública i realitza una coreografia d'aigua i gestos sincopats. Al tram final, apareixen ni més ni menys que vuitanta voluntaris (veïns del Poble-sec i alumnes del Col·legi del Teatre) i s'uneixen a la festa. Coreografia catàrtica i col·lectiva. [...] Podem donar la temporada del Lliure per inaugurada.

Oriol PUIG TAULÉ. *Nívol* [en línia] (20 setembre 2023)

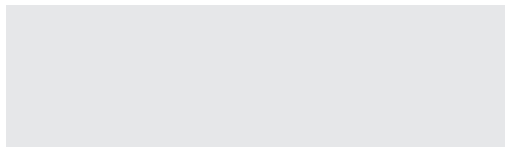

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 5

Opció d'examen
(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

OPCIÓ C

Qualificació			TR	
Part comuna	1			
	2			
Part optativa	3			
Suma de notes parcials			<del></del>	
Qualificació final			<del></del>	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Feu els exercicis 1 i 2 i escolliu UNA de les tres opcions (A, B o C) de l'exercici 3.

PART COMUNA

Exercici 1

[2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	<i>Correcta</i>	<i>Errònia</i>
— <i>Teatre de cambra o íntim</i> : S'oposa al gran espectacle teatral per a centenars o milers d'espectadors. Busca generar una atmosfera d'intimitat entre els actors, els textos, la dramaturgia i els espectadors, que es troben un escenari convertit en un lloc de trobada i de confessió. Els temes com la parella, la solitud, el desencís, són escollits, habitualment, per a poder parlar directament amb l'espectador.	☐	☐
— <i>Teatre èpic</i> : En el significat clàssic, representació solemne que evoca grans gestes i actes heroics. Actualment, des d'Erwin Piscator i Bertolt Brecht, aquest tipus de teatre s'oposa al líric i, en comptes de la fascinació per la catarsi aristotèlica, proposa el distanciament i la racionalitat de l'espectador davant de l'obra.	☐	☐
— <i>Monòleg</i> : Terme provinent de la tragèdia grega. Significa l'alliberament de l'angoixa i les tensions de l'espectador en el moment culminant i final de la tragèdia.	☐	☐
— <i>Tragicomèdia</i> : Estil literari i teatral creat per Ramón María del Valle-Inclán. Deformació grotesca de la realitat amb una clara intenció crítica.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, tenint en compte les preguntes que s'indiquen a continuació del text.

CRIADA: ¡Es que son malas!

LA PONCIA: Son mujeres sin hombre, nada más. [...]

(Sale Adela en enaguas blancas y corpiño.)

LA PONCIA: ¿No te habías acostado?

ADELA: Voy a beber agua. *(Bebe en un vaso de la mesa.)*

LA PONCIA: Yo te suponía dormida.

ADELA: Me despertó la sed. [...]

(Salen. La escena queda casi a oscuras. Sale María Josefa con una oveja en los brazos.)

MARÍA JOSEFA:

Ovejita, niño mío,

vámonos a la orilla del mar.

La hormiguita estará en su puerta,

yo te daré la teta y el pan.

Bernarda,

cara de leoparda.

Magdalena,

cara de hiena.

¡Ovejita!

Meee, meee.

Vamos a los ramos del portal de Belén. *(Ríe)*

[...]

(Se va cantando. Entra Adela. Mira a un lado y otro con sigilo, y desaparece por la puerta del corral. Sale Martirio por otra puerta y queda en angustioso acecho en el centro de la escena. También va en enaguas. Se cubre con un pequeño mantón negro de talle. Sale por enfrente de ella María Josefa.)

a) Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.

[1 punt]

b) Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'obra i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.

[2 punts]

c) Determineu si la construcció de l'escena és dramàtica o postdramàtica a partir d'un element del text.

[1 punt]

PART OPTATIVA

Exercici 3

[4 punts]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents.

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral que formi part del gènere de la ciència-ficció.

a) Prèviament, contextualitzeu l'escena dins d'una possible obra sencera i relateu breument l'argument d'aquesta obra.

[1 punt]

b) L'escena que escriviu ha de tenir una extensió d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules i ha de seguir les pautes següents:

- Espai: l'escena s'ha de situar en una escola. [1 punt]
- Personatges i característiques: han de ser dues dones, una d'uns seixanta anys i l'altra d'uns vint. La dona jove és cega. Intenten captar un senyal en un cel fosc. [1 punt]
- Objectes: els personatges no poden portar mòbil, la noia jove duu una maleta. Se sent el tic-tac d'un rellotge que va marcant el temps. [1 punt]

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Medea*, d'Eurípides (amb traducció d'Àngela Carramiñana), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

MEDEA: Infants, com heu mort per una bogeria del vostre pare.

JÀSON: No, no ha estat pas la meua mà dreia qui els ha matat.

MEDEA: Però la teua injúria, sí, i el teu nou casament.

JÀSON: ¿I per unes noces valia la pena llevar-los la vida?

MEDEA: ¿Et penses que per a una dona és una ofensa lleu?

[...]

JÀSON: Ai, ai, mala bèstia, assassina d'infants!

MEDEA: Ves-te'n cap al palau i enterra la teua esposa. [...]

(Fuig amb el carro alat.)

JÀSON: Zeus, ¿sents això, com soc refusat i el que he de patir d'aquesta dona odiosa, d'aquesta lleona assassina d'infants? [...]

(Deixa l'escena.)

CORIFEU: *(Mentre el cor es retira de l'escena.)* De molts esdeveniments, Zeus n'és l'administrador a l'Olimp; moltes són les coses que els déus fan contra tota esperança. Les que calculàvem no s'acompleixen; amb les que no hi comptàvem, un déu hi troba el pas. Talment ha estat el desenllaç d'aquest drama.

a) Esmenteu una característica del teatre grec clàssic que s'observi a l'escena.

[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.

[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, l'ús de les acotacions escèniques, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.

[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent expressa l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

- a) Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.
[1 punt]
- b) Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]
- c) Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

Trencar (o no) el motlle

Julio Manrique dirigeix el text de Mike Bartlett 'Love, love, love' a La Villarroel

Julio Manrique, fidel a la seva determinació de donar-nos a conèixer les obres que més triomfen en l'àmbit anglosaxó, dirigeix a La Villarroel *Love, Love, Love*, del britànic Mike Bartlett. La peça, que es va estrenar l'any 2010 a Plymouth i va ser presentada el 2012 al Royal Court, recalca en tres moments de la història recent del Regne Unit —i del món— per formular una àcida crítica en clau generacional.

[...] Una estructura recoberta per una tènue superfície transparent emmarca la representació i separa el públic —assegut a dues bandes— del quadrilàter escènic. L'escenografia de Sebastià Brosa ens situa a la sala d'estar de tres habitatges diferents —un per a cada acte—: un pis compartit, un xalet adossat i una casa amb jardí. Al primer espai predominen els tons càlids i una sèrie d'elements propis de l'estètica *hippy* —l'acció transcorre a Londres el 25 de juny de 1967 [...]—; al saló familiar del segon acte —una casa adossada de Reading, en algun moment de l'any 1990— domina el to verd i una pulcritud de classe mitjana; la decoració de la tercera estança —dues dècades més tard— discorre entre el blanc i negre, en una gamma de grisos que combina a la perfecció amb l'elegant indumentària dels plàcids jubilats en què s'han convertit Kenneth i Sandra, els dos joves inconformistes del principi [...].

Sobre l'embolcall transparent es projecten, superposats, brevíssims fragments de documents audiovisuals —hi apareixen The Beatles, Margaret Thatcher, Diana de Galles i George Bush, entre d'altres—, amb una velocitat que plasma l'evanescència i el pas vertiginós de les dècades. «I can't change my mold» —no puc canviar el meu motlle—, canten els The Verve en la segona transició. A la tercera i última part, caurà el revestiment que precinta el receptacle escenogràfic. S'evidencia, així, que l'obra parla de nosaltres i dispara una sèrie de preguntes i/o recriminacions que encara avui són vigents. Al centre de l'escenari, la filla gran —la implacable i dolguda Rosie, excellentment interpretada per Clara de Ramon— acusa la generació dels seus pares d'haver contribuït activament a desmantellar l'estat del benestar [...].

En el fons, el Kenneth i la Sandra, centrats a procurar-se una jubilació daurada, només saben parlar dels petits luxes de què gaudeixen —viatges, gimnasos, rutines de consum— i es desenten de les seves responsabilitats envers la pròpia descendència. [...] La frase «fas el que t'agrada» és emprada com un mantra mistificador per encobrir la precarietat i la falta de futur a què es veu abocada la filla gran.

[...] Per descomptat, l'ofensiva no és unidireccional, sinó que els joves reben també la seva part d'invectiva, de manera que la generació X tampoc queda gaire afavorida en el retrat. [...] Cada persona del públic, de manera inevitable i sense necessitat de triar bàndol, traurà les seves conclusions i veurà reforçades o qüestionades les pròpies creences. El debat postfunció està assegurat.

Ana PRIETO NADAL. *Núvol* [en línia] (25 octubre 2023)

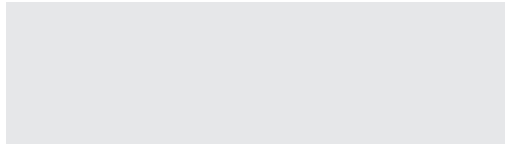

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans